Collegij Rom. Societ. Iesu

QVI NON INTELLIGIT, AVT TACEAT, AVT DISCAT.

IGNIS

AËR

MONAS HIEROGLYPHICA

IOANNIS DEE, LONDINENSIS,

AD

MAXIMILIANVM, DEI GRATIA ROMANORVM, BOHEMIÆ ET HVNGARIÆ REGEM SAPIENTISSIMVM.



DE RORE CAELI, ET PINGVEDINE TERRAE, DET TIBI DEVS. Gen. 27.

Guliel. Silvius Typog. Regius, Excud. Antuerpiæ, 1564.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ad Usum P. Cuiq

INCLYTI REGIS

MAXIMILIANI

EXCELLENTISSIMÆ MAIESTATI,

IOANNES DEE, LONDINENSIS,

Imperium optat Fœliciſſimum.

QVÆ *duæ cauſæ, meæ Conditionis Hominem,* REGEM *tantum, tam exiguo donare Munere, animare poßunt, hæ ambæ, nunc, me ad hoc faciendum impulêre. Beneuolentia nimirum erga veſtram Maieſtatẽ mea maxima: Et Muneris ipſius, licet parui, tum Raritas magna, tum Bonitas haud aſpernanda. Beneuolentiam vobis excitauêre et conciliauêre ſempiternam; Veſtræ admirandæ Virtutes: Quæ tantæ ſunt, Ut, qui illas oculata non perſpexerint fide, alijs quidẽ, vel mediocriter credant, Rariſſima, de eiſdem; licet veriſſima, narrantibus. Sed qui eaſdem diligenter accuratiusq; ſunt Contemplati Præſentes: Orationis, ſe, Dictionisque maxima laboraturos Inopia ac paupertate fatebuntur; quam primum Oratoriè in earũdem omnem ſe diffundere cupiant Amplitudinem: Huiuſce rei cauſas, Ego, proximè iam præterito Septẽbri, in Hungarici veſtri Regni Poſonio, aliquam trahens moram, luculentiſſimas, eaſque varijs exploratas modis, oculatus cognoui Teſtis.*

De Muneris autem (mole quidem ipſa exigui) quod dicerem Raritate, verbis, quàm fieri poſſit, pauciſſimis; Mihi, Mentis indaganti conamine toto, Occurrit Huma-

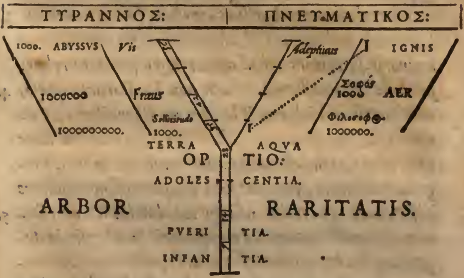
BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

 næ vitæ

næ vitæ Duplex, inque diuerſas ſententias, Curſus (quorum alterum ingrediuntur Plerique omnes) iſtac conſiderandus ratione. Quam primùm, Infantiæ confecto curriculo, Pueritiæque: Adoleſcentum iam, Quod vitæ deinceps ingredientur genus; Animum torquere incipiat Optio: Tunc, in ancipitis Iudicij aliquantulum hæſitantes, Biuio: Statuunt tandem: Vel, (Veritatis Hij quidem & virtutis Capti Amore) ad Philoſophandum, toto reliquo vitæ ſpatio, neruos contendendos omnes: Vel, (Illi certe, Mundanis irretiti Illecebris: aut Diuitiarnm flagrantes Cupiditate) delicatā Quæſtuoſámue vitam ducere, modis ſollicitè laborandum omnibus. Et Iſtorum, Mille, profectò, 1.
vel facillimè inuenias: Vbi Illorum (ſincerius ſcilicet qui Philoſophiæ operam nauant) vix Vnum monſtrare queas: Qui ipſa Phyſicæ, ſaltem prima Veráque, deguſtarit fundamenta. At, Qui Cæleſtium virium & Actionū: Rerum 2.
aliarū Ortus, Status, Obitusque, fuerit penitius pleniusq; perſcrutatus Cauſſas: ne eorum quidem, qui ſe totos ad Sapientiæ ſtudia conuertère, Milleſimum, in medium adferre, Reſp. Literaria poteſt. Quid ergo, Qui, iſtis difficul- 3.
tatibus ſuperatis omnibus, ad Supercæleſtium Virtutum, Metaphyſicarumque Influentiarū Speculationē & Compræhenſionem Aſpirarit, V B I H V N C, *in toto Terrarum Orbe (noſtris iſtis deploratiſſimis Temporibus) Magnanimum, vel* V N V M, *eſſe, ſperabimus* H E R O A? *Cum iuxta prioris noſtræ (haud temerè receptæ)* M I L L E S I M Æ *Proportionis Progreſſum:* E X C E N T V M S I N C E R E

P H I L O-

PHILOSOPHANTIVM MYRIADIBVS: AT EX PROMISCVÆ HOMINVM SORTIS, CENTVM MYRIADVM MILLIBVS, HVNC VNICVM FOELICISSIMVM FOETVM EXSPECTARE DEBEMVS. *Cuius ſic demonſtratæ* RARITATIS, HIEROGLYPHICVM *Typum, ad Pythagoricam (dictam) appingemus literam. Vbi, veſtræ Excellentiæ attentius intuenti, maiora ſeſe (Conſideranda) offerre videbuntur, Myſteria: ex noſtris hoc modo deſcripta* COSMOPOLITICIS *Theorijs.*



In quo nunc Triplicis iſtius (Philoſophicæ) explicatæ Raritatis Gradu (Clementiſſime REX*) Optarem quidem hoc meum Eſſe, Cenſerique Munus: Vel Ipſe, qui Artium Maximarũ, Rerumq́; Secretiſſimarũ cognitione Excellis &*

 Abundas

Abundas, facili poſſis aſſequi coniectura. At in Infimo, 1.
primoque Philoſophandi genere, ſtatuere: non id me ar-
roganter eſſe factum exiſtimo. Etſi ab humo, altius inter-
dum videatur Caput leuare velle: Ex eodem ergo & BO-
NITATIS Gradu, fructus vberes, de iſto meo Speran-
dos Munere, Veſtræ Celſitudini polliceri, audeo. Et, hac 2.
quoque Raritate præditum eſt, hoc noſtrũ Munus, Quod
eo genere Scribendi, vſque ad extremum Orationis filum,
contextum eſt, quo, nunquam, ad hodiernum vſque diem,
aliquod fuiſſe abſolutum Opus, vel auditione accipere po-
tui, vel ex Maiorum intelligere Monumentis.
Hieroglyphicum etiam licet appellem, ſubeſſe tamen & 3.
Lumen & Robur quaſi Mathematicum, Qui penitius ex-
aminarit, fatebitur: Quod in tam Raris factitare rebus,
ſatis eſſe Rarum liquet. An non hoc Rarum, quæſo, 4.
Aſtronomicos Vulgares Planetarum Characteres, (ex
Mortuis, aut Mutis, aut ſaltem quaſi Barbaris ad hanc
horã Notis,) Iam, Vita imbui Immortali: & in omni Lin-
gua & Natione, proprias ſuas Eloquentiſſimè explicare
poſſe vires? Cui etiã accedit & iſtud valde Rarum: Ex- 5.
terna eorundẽ Corpora, ad myſticas iam ſuas (optimis Ar-
gumẽtis Hieroglyphicis) eſſe reuocata, reſtitutáue Symme-
trias Quaſi, vel eædem fuiſſent olim, apud Sæclum prius:
vel tales fore noſtri Optaſſent Maiores. In Ecliptica 6.
Dodecatemoriorum Notis, quam nouo, fœliciq; idem præ-
ſtare tentauerimus ſucceſſu, & id videre, Vt eſt Rarum,
ita Noui prorſus. Et hæc omnia in Vnico, eoque MER- 7.

CVRII,

CVRII, *Charactere Hieroglyphico (Acumine quodam præmunito) includi, eſt omnino Rariſſimum. Verè ergo, Ille, nobis totius Aſtronomiæ Reſtitutor & Inſtaurator nominari poteſt: Et noſtri* IEOVÆ *in hoc genere Nuncius, vt Sacram hanc Scriptionis Artem, vel* NOVAM *Conderemus Primi: vel extinctam prorſus; & ex omni hominum Memoria deletam, eius Reuocaremus Monitis. Idque, à nobis, hoc eſt factum modo, vt placidiſſimè, & quaſi ſua ſponte, Hieroglyphicæ illæ Interpretationes Omnes, ſeſe in medio ponant: Violentum nil, vel Improprium quaſi per totum videri Opuſculum poteſt.*

8. *Et hæc, Ita,* LONDINENSI *noſtro* HERMETIS SIGILLO *(ad ſempiternam Hominum memoriam) Conſignari, Vt, in eodem, ne Superfluum Punctum Vnum; & ad hæc quæ diximus ſignificanda, (longeque maiora) ne vnum deficiat Punctum; Omnes cogentur; maximè fateri Rarum. At præ ceteris, Illi, qui in Philoſophiæ Sapientiæque profundioribus Diſquiſitionibus, Nomen poſſunt profiteri ſuum. Sic enim Teſtificabuntur. Grammatici: dum rationes eſſe reddendas, de Literarum formis, Situ, Locis in Ordine Alphabetario, Nexibus varijs, Valore Numerali, alijsque plurimis (quæ circa Trium Linguarũ Alphabeta Primaria cõſiderari debent) hic admoneri ſe videbunt. Vt & alias, tam Rarum eſſe Grammaticum,* QVI *Grammaticã,* VNAM *eſſe Scientiam, ab* VNO *diſcendam Homine, exacte defendere poſſit: Quàm Illum, quem Supra in Terris demonſtrauimus Rariſſimum:*

An. 1557. In Speculo Vnitatis ſiue Apologia pro Rogero Bachone Anglo.

mum: Apologeticè, olim diſſeruimus. Sed tanta de hijs mihi conſtant Myſteria, quæ ſolidiſſima habent (tum iſtius Artis Grammaticæ: tum eorum quæ eiuſdem eruantur auxilio Myſteriorum) in Sacroſanctis DEI OMNIPOTENTIS *Scripturis, iacta Fundamenta; quanta nec Libro explicare magno queam; nec Locus iſte, iam, requirere videtur. Neq; mireris, O Romanorum Rex Inclyte; Me, Alphabetariam Literaturam, magna cõtinere Myſteria, nunc obiter referre: (cum* IPSE, *qui omnium Myſteriorum Author eſt* SOLVS, *ad Primam & Vltimam,* SEIPSVM *Comparauit Literam. (Quod non in Græca ſolum eſſe intelligendum Lingua: ſed tum in Hebræa, tum in Latina, varijs, ex Arte iſta, demonſtrari poteſt vijs.) O, Quanta, tùm, debeant eſſe, Intermediarum Myſteria? Et non eſt mirum, hoc, in literis ſic conſtare: Cum & Viſibilia &* INVISIBILIA *omnia: Manifeſta, & Occultiſſima (Natura vel Arte) ab ipſo Deo emanantia, ad eius* BONITATEM, SAPIENTIAM & POTENTIAM, *prædicandam, celebrandamque; à nobis, diligentiſſima Indagine ſunt perluſtranda. Inde, excuſatione omni carere,* HV-

Ad Rom. cap. 1.

MANVM GENVS, *docebat Paulus: Etiam ſi, nullum aliud de hijs haberet Scriptum Monimentum; Quam, quod ex* CREATIONE, *ipſo Digito* DEI, *in omnibus eſt exaratum Creaturis. At, hoc nunc non ago, Curioſius, vt iſta ab omnibus requirere velim Grammaticis: Sed Ipſos, Qui Rerum abdita eruere Myſteria Laborant: cùm, Teſtes facere, nos,* RARVM *quoddam in hoc Genere, (ex noſtra*

MONA-

MONADE;) *demonſtraſſe Exemplum: tum, Amicè admonere; Primas, Myſticaſque, Hebræorũ, Græcorum, & Latinorum literas: à Deo ſolo profectas, & Mortalibus Traditas. (Quicquid humana iactare ſolet Arrogantia) Earumque omnium Figuras, ex Punctis, Rectis Lineis & Circulorum peripherijs, (mirabili, Sapientiſſimoque diſpoſitis Artificio) prodijſſe. Et, licet, omnem Moſaïcæ Legis ſenſum, vſque ad Jodim & Apicum Jmpletionem omnium, conſiderandum eſſe, nos docuit æterna Cæleſtis noſtri Patris Sapientia: quaſi in* IOD *& Chireck (ex quibus omnes Hebræorũ Literæ, Vocaleſque conſurgunt) vltima Cõſiderationis Legalis, facta Analyſi: Nobis tamen non eſt id Contrarium,* VNITATE APICIS CHIRECK, IMMOTA MANENTE: TRINITATEM MONADVM CONSVBSTANTIALIVM, IN VNITATE IPSIVS IOD, CONSPICVAM, *Amplectentibus: Ex* RECTA DESCENDENTE LINEA VNA, ET DIVERSIS PERIPHERIÆ PARTIBVS DVABVS, CONFORMATAM. *Unde ſatis enucleatè, eodem labore detegimus: Primos Homines, tam Stupendam Hebraicarum Literarum & Nekudoth Fabricam, ex tam Myſticis condere Principijs, ſine Præſentiſsimo Diuini Numinis Afflatu, nõ Potuiſſe. Quæ, etiamſi, Minima eorum ſunt, quæ vulgarium Grammaticorum ponderentur Iudicijs: Dum tamen, quo ſeſe ad omnem Literarum & Nekudoth Generationem, & quam mirabili accommodent Artificio, aptè à Sapientibus conſiderantur,*

Matth. cap. 5.

B

*ſiderantur, Maxima, perpluráque (abſolutiſsima Ana-
gogia) illos edocent Myſteria. Sed dimiſsis, hoc modo,
Literarum iſtis, & Linguæ Philoſophis;* MATHE-
MATICOS *meos, Raritatis iſtius noſtri Muneris, ad-*
2. *ducam ſinceriſsimos Teſtes.* ARITHMETICVS, *(non
dico,* LOGISTA*) an non mirabitur, Numeros ſuos, quos* 1.
*à rebus Corporatis Abſtractos, & ſenſibilibus omnibus
liberos, in Dianœas recondebat receſsibus, ibique, Mentis
varijs tractabat Actionibus: Eoſdem, hic, in noſtro Opere,
tanquam concretos & Corporeos oſtendi, fierique: & eo-
rundem Animas, Formaleſque vitas, ab eis, in noſtros ſe-
cerni vſus? An non maximè mirabitur, Tantum videre* 2.
MONADIS *Fœtum: cui nec vlla Monas Alia, vel Nu-
merus, additione accedit: Nec extrinſecè ad ipſam Mul-
tiplicandam adhiberi poteſt? An non admiratione affi-* 3.
*cietur maxima, in Rei & Cenſus Subtiliſſima Generalique
Regula:* VNIVS REI, *tanquam Chaos, propoſitæ, (ad
omne diſſoluendum Arithmeticũ Dubium, habilis)* CEN-
SVM *ipſum, & Valorem, ſiue Æſtimationem (Potentia
in ipſa* RE *Latentis) Hic, Primo ſemper Examine,* DE-
NARIO *explicari Numero? Accuratis Diuiſionis & Æ-
quationis operibus (vel vt illa Ars præſcribit) mediãtibus*
3. *prius?* GEOMETRA *(mi Rex) ſibi de Artis ſuæ vix
ſatis plenè cõſtare Principijs (quod valde mirũ eſt) incipiet
hæſitare: cùm, hic, in Secreto, murmurari, Innuique intel-
liget:* QVADRATO, CIRCVLARE, *omnino Æqua-
le, huius* MONADIS *Hieroglyphicæ Myſterio dari.*

Archime-

Archimediſque dictos SVDORES, *hic, excellentiſsimo cõpenſari poſſe Fructu: licet tentatum haud fuerit ipſe aſſecutus Problema. In Magnis Voluiſſe Sat eſt.* MVSICVS, *quo ſtupore Ille poſsit iure affici meritiſsimo: cùm ſine Motu & Sono, Inexplicabiles, Cæleſtesque hîc Intelliget* HARMONIAS? 4.
Et ASTRONOMVS, *an non perpeſsi ſub Dio Algoris, vigiliarum & laborum pœnitebit ſe maximè; Cum, hîc, ſine Aëris vlla perferẽda Iniuria: Sub tecto, Clauſis vndiq; feneſtris Oſtijsque, ad quodcunque datum Tempus, Cæleſtium Corporum Periphoras, oculis exactiſsimè queat obſeruare? Et hoc quidem, ſine Mechanicis vllis, ex Ligno vel Orichalco confectis Inſtrumentis?* 5.
Et PERSPECTIVVS, *ſui Ingenij Stupiditatem condemnabit: Qui, vt iuxta Parabolicæ Coni Sectionis Lineam (aptè in gyrum circumactam) Speculum efficeret, modis laborarit omnibus: quò propoſitam quamcunque (igni obnoxiam) Materiam, incredibili ex Radijs Solaribus vexaret Calore: Cùm, hîc, ex Tetrahedri Sectione Trigonica, Linea exhibeatur, ex cuius Forma Circulata, fieri poteſt Speculum; Quod, (vel Nubibus Soli ſubductis) quoſcunque Lapides, Vel Metallũ quodcũque in Impalpabiles quaſi, vi Caloris (veriſſimè maxima) redigere poteſt Pulueres.* 6.
Et, qui PONDERVM *ſubtili Speculationi toto vitæ Tempore inſudarit: Quàm bene, ſuos ille collocatos eſſe Labores, ſumptusque iudicabit; Cũ, hîc, Elementum Terræ ſupra Aquam natare poſſe, certiſsima Experientia,* MONADIS *noſtræ docebit Magiſterium?* 7.

8. *Haud ſecus, Qui Rationes* PLENI *&* VACVI *(argumentum vſque ab ipſis Philoſophiæ Incunabulis controuerſum) diligentiſſimè ventilarunt: Videruntq́ue, ea Lege, & Naturæ (quaſi Indiſſolubili) vinculo, (à Deo Opt. Max.) coördinatas, cõnexas, & Copulatas Elementorum proximorum eſſe Superficies: Vt in Igne, Aëre & Aquà, ſurſum deorſum, Horſum Illorſum, (ex eorum animi ſententia) ducendis impellendiſue, hominibus Miranda confidentiſſimè oſtendere poſſint (Varijs & illi quidem Inuentis Reip. ſunt vtiles: Vt Hydraulicorum totum Artificium monſtrat, & reliqua Heronis Thaumopœetica;*
,, *vt nunc placet illa nominare.) At, quod Terræ Elemen-*
,, *tum, Surſum, in Ignem, per Aquam, vlla Machina ex-*
,, *antlare poſſit: Nullus ex illa Profeſſione, ſibi vendicabit.*
,, *Noſtræ tamen* MONADIS *Theoriæ, fieri id poſſe, demonſtrant. O Sapientiſſime Rex, Iſta in Mentis veſtræ, Memoriæque reponatis Theſauris Secretiſſimis.* Ad CA-
9. BALISTAM *iam venio Hebræum: Qui, vbi ſuã (ſic dictam) Gemetriam, Notariacon, & Tzyruph (Artis ſuæ tres quaſi præcipuas Claues) extra Sanctæ, Nuncupatæ, Linguæ exerceri fines videbit: Immò vndiquáque (ex obuijs quibusque, viſibilibus & Inuiſibilibus) huius, (à Deo) Receptæ Traditionis Myſticæ Notas, Characteresque corrogari; Vel, hanc quoque Artem, tum, vocabit* SANCTAM: *(veritate coactus, ſi Intelligat) Vel, non Iudæorum, tantum, Sed omnium Gentium, Nationum & Linguarum, ſine προσωποληψία, Eundem eſſe* DEVM *Beneuolentiſſi-*

neuolentiſſimum fatebitur: Nullumque Mortalem ſe Excuſare poſſe, de Sanctæ huius noſtræ Linguæ Imperitia. Quam, in noſtris ad Pariſienſes Aphoriſmis, REALEM *nominaui* CABALAM, *ſiue* τȣ̃ ὄντος: *Vt illam vulgarem alteram, Cabaliſticam nomino* GRAMMATICAM *ſiue* τȣ̃ λεγομένȣ; *quæ, notiſsimis Literis, ab Homine Scriptibilibus, inſiſtit. Hæc autẽ, quæ Creationis nobis eſt Nata Lege, (vt Paulus innuit)* REALIS CABALA, GRAMMATICA *quoque quædam Diuinior eſt: cùm Artium iſta ſit Inuentrix Nouarum, & Abſtruſiſsimarum fideliſsima Explicatrix: Vt hoc noſtro alij tentare Exemplo, de ceterò, poſsint. Non exhorreſces, beneſcio, (O* REX)
Licet iam, in veſtra Regia Præſentia, MAGICAM *hanc* 10.
proponere audeam Parabolam. Terreſtre quoddam Corpus, MONAS *hæc noſtra Hieroglyphica, in Centro Centri, Latens, poſsidet: Quod, Qua ſit* ACTVANDVM *diuina Potẽtia, ſine Verbis, Ipſa docet: Cui iam* ACTVATO, *Lunaris & Solaris eſt (Matrimonio perpetuo)* COPVLANDA, *Influentia Gonetica: Licet, ante, in Cælo vel alibi, fuêre ab* EODEM *Corpore* SEPARATISSIMÆ. *Hac (Dei Nutu) facta Gamaæa, (Quam, Pariſienſibus, ſum* Τῆς γαμικῆς αἶαν *interpratatus: id eſt, Matrimonij Terram: ſiue Influentialis Coniugij, Terreſtre Signũ) Super ſuam Natiuam Terram, Eadem, vlterius Nutriri non poteſt, vel Irrigari, quàm ad* QVARTAM *magnam vereque Metaphyſicam Reuolutionem Completam. Quo finito Progreſsu: Qui aluit, in* METAMORPHOSIM,

*Primus Ipſe abibit: Rariſsimeque, pòſt, Mortalium con-
ſpicietur oculis. Hæc, O Rex Optime, Vera eſt, toties de-
cantata (& ſine Scelere)* MAGORVM INVISIBI-
LITAS: *Quæ (vt Poſteri omnes fatebuntur Magi) no-
ſtræ eſt* MONADIS *conceſſa Theorijs. Expertiſſimus*
11. MEDICVS, *etiam ex eiſdem, facillimè Hippocratis My-*
Lib. de Flatibus. *ſticam aſſequetur voluntatem. Sciet enim,* QVID, CVI,
ADDENDVM ET AVFERENDVM *ſit: vt, ipſam
Artem ſub maximo* MONADIS *noſtræ Compendio, &*
MEDICINAM *ipſam contineri, Lubens deinde fateri*
12. *Velit.* BERYLLISTICVS, *hic, in Lamina Chryſtal-
lina, omnia quæ ſub Cælo* LVNÆ, *in Terra vel Aquis ver
ſantur, exactiſſimè videre poteſt: & in Carbunculo ſiue*
אור *Lapide, Aëream omnem & Igneam Regionem ex-*
13. *plorabit. Et, ſi* VOARCHADVMICO, *noſtræ Hie-
roglyphicæ* MONADIS, *Theoria vigeſima prima, ſatisfa-
ciat, Ipſique,* VOARH BETH ADVMOTH, *Specu-
landum miniſtret: Ad Indos vel Americos, non illi eſſe
Philoſophandi gratia, peregrinandum, fatebitur.*
14. *Deinque de* ADEPTIVO *genere (quicquid vel*
ARIOTON *Ars ſubminiſtrare, vel polliceri poſsit; vel
viginti Annorum maximi Hermetis labores ſunt aſſecuti)*
An. 1562. *licet ad Pariſienſes, ſua* MONADE *peculiari (Anagogi-
ca Apodixi illuſtratum) aliàs ſcripſerimus: Veſtræ tamen
Maieſtati Regiæ conſtanter aſſerimus,* ID OMNE, *Analo-
gico noſtræ* MONADIS *Hieroglyphicæ Opere, ita ad viuũ
exprimi, vt Similius aliud Exemplum, humano generi non*
poſſet

›› *poſſet proponi. Quod, in ſeipſum, dupliciter, traducere de-*
›› *bet: Ipſum, Scilicet, Dignificatum Glutire Opus: & Ope-*
›› *ris Imitari Dignificationem.*

Nunc, Satis à me; (Imò vereor, ſi hæc hominum audi-ret Vulgus, ne plus ſatis;) de Raritate noſtri huiuſce Muneris Theoretici, eſſe dictum, (Triplicis Inclyte Diadematis Honore) Concedas Rex O Maximiliane: Eiſdemque limitibus, eiuſdem definiri Bonitatem. Satis ergo ſit, (Regum omnium Decus ſingulare) hoc noſtrum Munus, Dum, tam eſſe Rarum demonſtrauerimus diligentius, Neminem tamen (licet Inuidæ Linguæ Petulantia Maledicentiſſimum quidem) Auem eſſe Æſopicam muſſitare poſſe. Tantum profecto abeſſe, vt iuſtè, illius Indignitatem ferat Calumnia; Modeſtiſſimi omnes Sapientiſſimique fatebuntur Philoſophi: quòd non dedignabuntur Illi quidē, vnà mecū, Laudes & Honorem illi Phœnici attinere, ex cuius Solius Miſericordiæ Alis, Rariſſimas iſtas omnes cum Timore & Amore extraxerimus Theoreticas Plumas: cōtra noſtram per Adamum introductam Nuditatem: Ut eiſdem, Ignorantiæ aſperrimis quibuſdam frigoribus, multò reſiſteremus alacriores: & Errorum Turpitudinem, à Philoſophantium tegeremus oculis, Honeſtæ VERITATIS *ſtudioſiſſimi. Et quamuis Auctoritate aliqua humana, nullo modo, hic ſumus freti; Sicubi tamen, Antiquiſſimi alicuius Philoſophi, opportunè poterat noſtro illuſtrari Lumine, aliquod notabile dictum vel Scriptum; ibi, illud amicè noſtris exhibere Poſteris, non recuſauimus: Veluti in*

Hermetis,

Hermetis, Oſtanis, Pythagoræ, Democriti, & Anaxagoræ quibuſdam Myſterijs: In quæ, ex noſtris Hieroglyphicis deſcendimus Demonſtrationibus, non tanquam ab illis, fidem emendicantes in iſtis. Et iſtam tantam Raritatem, ita, vbique coniuncta Comitatur Bonitas: vt Nihil, vel apertè vel tectè, in hoc libello à nobis eſſe poſitum, PROTESTEMVR, *quod nō Idem Honeſtum, ſincerum, Dignitati Humanæ aptum ſit: Pietatis perfectiſſimæ, Religioniſque veræ ſtudio Vtiliſſimum. Et vt* ΟΡΘΟΤΟΜΕΙΝ *certè, in tam arduis Myſterijs non poteſt, niſi Ille, Qui, eorum perſpectiſsimam habet omnē Amplitudinem: Sic Nemo citius Infantiam ſuam, Malitiam, vel Arrogantiam proderet, quàm Ille, Qui, quicquam eorum quæ hic Veſtræ Sapientiæ Commendauimus, vel tanquam Impium Condemnare, vel tanquam friuolum Reijcere auderet. Cuius rei, cùm nullum, vel Iudicio Acutiorem; vel Vſu Expertiorem: vel Auctoritate Potentiorem: vel Sinceritate Fideliorem, adducere quis poſſit Teſtem, quàm Summus Ille Regū Rex Omnipotens, Regem fecerit* MAXIMILIANVM: *Erit ergo mihi Veſtra Auguſta Maieſtas inſtar aliorum Omnium: Cui, hæc noſtra, Probata eſſe, haberique Rata; non ſolum, Triobolarium multorum obthurabit ora Grāmaticaſtrorum: Sed etiam multorum Philoſophantium eriget animos: vel humi, iam, propter tantorum Myſteriorum proclamatam Incertitudinem, Iacentes: Vel, propter Rerum Raritatem, Imperitorum Superba timentes Iudicia: Qui Bona cum Malis (temerè,*

promiſcue-

promiſcuéque, ex nominis ſola Similitudine,) condemnare ſolent Studia. Cum maximè deplorando (interdum) Optimorum librorum interitu. Quorum vtrumque, Reipub. Chriſtianæ, plurimum, varijs temporibus, attuliſſe detrimenti, clariſſimè conſtare poteſt. Apto nimirum ad tam magna tractanda Capeſſendaque Ingenio, vel priori ratione perterrefacto: vel iam, quidem, cùm Progreſſus haud mediocres fecerit, Ruſticè eiuſdem & Superbè, ab Imperitis Iudicibus, vniuerſo tam nobili tamque diuino Myſteriorum condemnato ſtudio. At alterius eſt loci, ſingulis Scientijs Honeſtis, ſuas comparare æmulas: falſas illas quidem, Vmbratiles, Odioſas, Moleſtas, Hominumque Societati Inutiles. Quas, Solas, & ea ratione qua vulgares captant homines & exercent: non Vulgari ſolum, ſed Sapientiſſimi cuiuſque Iudicio explodẽdas, condẽnandasque; & fatemur; & ita diligentiſſimè fieri, nos quoque, ſuademus. Sed, Qui, CORPORA *illa, vel Eſſe neſciant, vel Vbi, vel Qualia ſint;* QVORVM *iſtæ tenuiſſimæ ſunt Vmbræ: Quo modo, Illi, Hominum non Vulgarium, non Vulgaria condemnare Studia, vel audent, vel ſaltem Iure poſſunt?* FIAT IVSTITIA. *Vnicuique, Quod Suum eſt, ſic, tribuatur, in iſtis. Vulgaribus Sciolis, Artium Magiarum Vmbras non ſectantibus ſolum, ſed eaſdem etiam ſceleratiſſimè ementientibus adulterantibusque: Nugas, Errorem, omnemque adſcribamus Impietatem: At in Bonis Solidiſque ſtudijs Prouectioribus: & honeſtis moribus tum confirmatis, tum ſua integritate Clariſſimis: Vel,*

Vim (ob leuem Vulgi Calumniam) Inferre: Vel eorum in Odium vocare Nomen, ſtudiaq́; : vel in diſcrimẽ, Vitam: nõ ſolum inhumanum id mihi (O Rex) Sed Iniuſtum & quaſi Impium, Videtur. Nam, vt Corporum quorumcunque, omnes vbicunque Vmbræ, COMMVNES *cum ipſis Corporibus* TERMINOS *habẽt: (Quod Mathematicis eſt notiſſimum) Eodem modo, & hic, Phraſes Loquendi, Scribendique: Vmbris, Verisque ipſis Corporibus, Communes eſſe, Permittunt* SOPHI. *Vbi, Imperiti, Temerarij, & Præſumptuoſi Simiæ;* VMBRAS *Captant ſolas, nudas, & Inanes: Dum Ipſi Sapientiores Philoſophi;* CORPORVM *Solida fruantur Doctrina & fructu gratiſſimo.*

Luc.ca.8.c. *Sicque verè, Illud, vſu uenire videmus: Vt Illis, Id quod habere ſe putabant, (vmbratile,) tanquam non Solidum & Sincerum, ex manibus eripiatur, iuſtiſſimè: & Corpora tractantibus, Vmbrarum omnis ſit conceſſa honeſta legittimaque Comprehenſio & Cognitio.* ΟΡΘΟΤΟΜΕΙΝ *igitur oportet, (O Rex,) inter* VMBRAM & CORPVS: *& vtriusque diſtinguere fines, vires, & vſus;* IVSTITIÆ *Ille eſt Gladius, Regius, Imperatoriusque: cuius, vt alia multa, ita, & hoc, eſt præſtare Diuinum Munus. Et Arte profecto quadam, interdum, Ipſi Sophi,* VMBRATILES *figuras, intra ipſorum Corporum Sinuoſos anfractus libenter admittunt: ne Aſinis in Heſperidum Hortos, ruditer irruentibus, electiſſimæ præbeantur Lactucæ, cùm illis ſufficiant Cardui. Ignoſces mihi O Rex, Mundum, de Iniuſtitia (ex Chriſti Auctoritate) arguenti.*

Neque

Neque hæc, vllo modo, hoc loco, hijs Temporibus, Tuæ præſertim cōmemorata Sapientiæ, Parerga cēſeri volo: immò ne Superflua quidem: Atque hæc hactenus. Hunc ergo meum MONADIS HIEROGLYPHICÆ Fœtum (Conceptione quidē Londinenſem, Natiuitate vero Antwerpienſem) Veſtræ Sereniſſimæ Maieſtati, humillimè Offero: Obnixè à vobis contendens: vt eiuſdem non Dedignemini, nunc quidem, fieri Compater: pòſt verò, cùm erit & ætate grandior, & fide ſua Commendabilior, in veſtra ſemper vobis vt ſeruire poſſit præſentia. Pro veſtro, deinceps Ego eundem haberi volo, O Clementiſſime REX: Qui, vt mihi viſus es toto partus Tempore, Blandiſſimo Aſpectu, ante oculos verſari meos: ita, ea ratione, facilem mihi expeditumque huius in Lucem editionis, Laborem feciſti. Nam quem Annos prius continuos * Septem, Mente geſtaui mea, eundem, incredibili veſtra ad tantum Interuallum, Virtute Magnetica, duodecim ſolum Dierum ſpatio, in hanc communem Auram, placidiſſimè ſum Enixus. Quod, Fœlix, Fauſtúque eſſe, tum veſtræ Auguſtæ Celſitudini, tum ardentiſſimis meis ſinceriſſimæ veritatis ſtudijs, Concedat Illa Sacroſancta TRINITAS, Quæ (in MONADIS Ineffabilis, Omnipotentia, ante omnia Sæcula, fundata,) viuit regnatque Sempiterna: Cui Soli, omnis Laus, Honor, Virtus & Gloria, ab omni ſemper exhibeatur, decanteturque Creatura. AMEN.

* Vt apparet in Aphoriſmis noſtris Propædeumaticis, Impreſſis Lōdini, Anno 1558. ex Aph. 52.

Antwerpiæ.

Anno 1564. Januarij 29.

TYPOGRAPHO,

GVLIELMO SILVIO:

Amico ſuo ſingulari;

IOANNES DEE LONDINENSIS,

S. D. P.

VIDES Amice mi, Optime Gulielme, Quàm vnicè charas, Præclariſsimas habeam, Illuſtriſsimi Regis MAXIMILIANI Virtutes: Cui ex Cordis mei Scrinijs, Rara, excellentiſsimaque communico Arcana: Eaque ratione, illi communicanda Curaui, vt etiam Plures per Terrarum Orbem (tum in eius Honorem, propter eximias ſuas, Regiásque virtutes: tum vt Alij ex illo Sibi exemplum capiant: qui, & Regijs Sapientiſsimè vacare Regnorum Gubernaculis: & Philoſophorum tamen, Sophorúmque Stupenda cumulatè addiſcere Myſteria poteſt) Plures, inquam, eiſdem frui, Veſtra Diligentia, & Fide queant. Duo igitur ſunt, quæ mihi es orandus maximè: Vnum, Vt vbique accuratam meam, in Literarum Varietate, Punctis, Lineis, Diagrammatibus, Schematibus, Numeris, aliíſque, Imiteris, (quantum poſsis) Diligentiam: Ne, Idem Ipſum, quod Ego (DEI NVTV) peperi ex omni parte benè Formatum Corpus; Typographiæ Negligentia, vel Mutilum, vel Deforme prodeat in Lucem: indignum

dignum, ſiquidē, Rege tanto; Indignum verè Philoſophantium Studijs, & laboribus, quos in eo penitiſsimè, ſæpiſsiméque examinando, collocare volunt, Maximis. Cauere tamen ſatis, de iſto, mihi Videor, Infortunio, dum te elegi, Iſtius nouiter Nati Operis Parentem Typographicum: qui omnibus modis, nitidum, ſuiſque bene Compoſitum Membris, tua Curatura, emittere potes.

SECVNDVM, quod à te præſtari Optarem, haud eſt leue, id quidem? Nimirum, Promiſcuo vt hominum generi, hoſce, nullo modo, in manus des Libellos. Non quòd illis ego hæc quidem, vel meliora, inuideam: Sed hoc inde oriturum mali Suſpicans: Non ſolum, quod, ex iſto Labyrintho, Se, Miſeri, nunquam extricare poſſunt: (Ingenium interea, Incredibilibus Angentes modis; peſsiméque ſuis proſpicientes Rei familiaris negotijs) ſed etiā, quòd, Alijs quoq;, (illis inuium) vel, Ingredi ſuadebunt Iter: vel de eiuſdem, veluti illis explorata, Certitudine, Sceleratiſsimè ementientur; Impoſtores, Hominúmque Laruæ: Vel Denique, talia DEI MAGNALIA, Eſſe, Negare; Aut meam, rabidiſsimè accuſare Sinceritatem audebunt: tunc tandem Deſperabundi; Vt, primò, hæc Myſteria, cum maxima Præſumptione aggreſsi ſunt Temerarij. At in hoc tanti Momenti negotio, Si te bene à multis iam annis noui (vel propter amicitiam noſtram:

vel Reip. Chriſtianæ Vtilitatem; vel ſaltem propter Ipſius Sapientiſsimi MAXIMILIANI, Heroicas Virtutes, quæ nihil Commune cum Hominum Vulgari habent Sorte) Cauebis, Spero, ne Fidem tuam fruſtra requiſiuiſſe Videar. Cauebis tu quidem: &, per te, Honeſtiſsimi omnes Librorum Mercatores.

Valeas.

Ex Muſæo noſtro Antwerpienſi:

Anno 1564. Januarij 30.

MONAS HIEROGLYPHICA:
IOANNIS DEE, LONDINENSIS,
Mathematicè, Magicè, Cabaliſticè, Anagogiceque, explicata: Ad

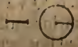
SAPIENTISSIMVM,
ROMANORVM, BOHEMIAE, ET HVNGARIAE,
REGEM,
MAXIMILIANVM.

THEOREMA I.

PEr Lineam rectam, Circulumque, Prima, Simpliciſſimaque fuit Rerum, tum, non exiſtentiū, tum in Naturæ latentium Inuolucris, in Lucem Productio, repræſentatioque.

THEOREMA II.

AT nec ſine Recta, Circulus; nec ſine Puncto, Recta artificioſe fieri poteſt. Puncti proinde, Monadiſque ratione, Res, & eſſe cœperūt primò: Et quæ peripheria ſunt affectæ, (quantæcūque fuerint) Centralis Puncti nullō modo carere poſſunt Miniſterio.



THEOREMA III.

MONADIS, Igitur, HIEROGLYPHICAE Conſpicuū Centrale Punctum, TERRAM refert; circa quam, tum SOL tum LVNA; reliquique Planetæ ſuos conficiunt Curſus. Et in hoc munere, quia dignitatem SOL obtinet ſummam, Ipſum, (per excellentiam,) Circulo notamus Integro, Centroque Viſibili.


MONAS HIEROGLYPHICA.

THEOREMA IIII.

LVnæ Hemicyclium, licet hic, Solari ſit Circulo, quaſi Superius Priusque: Tamen SOLEM tanquam Dominum, Regemque ſuum obſeruat: eiuſdem Forma ac vicinitate adeo gaudere videtur; vt & illum in Semidiametri æmuletur Magnitudine, (Vulgaribus apparente hominibus,) & ad eundem, ſemper ſuum conuertat Lumen: SOLARIBVSQVE ita tandem imbui Radijs appetat, vt in eundem quaſi Transformata, toto diſpareat Cælo: donec aliquot poſt Diebus, omnino hac qua depinximus, appareat corniculata figura.

THEOR. V.

ET Lunari certè Semicirculo ad Solare complementum perducto; Factum eſt Veſpere & Mane Dies vnus. Sit ergo Primus, quo LVX eſt facta Philoſophorum.

THEOR. VI.

SOLEM, LVNAMQVE, Rectilineæ Cruci, inniti, hic videmus. Quę, tum TERNARIVM, tum QVATERNARIVM, appoſitè ſatis, ratione ſignificare Hieroglyphica, poteſt. TERNARIVM quidem: ex duabus Rectis, & Communi vtriſque, quaſi Copulatiuo Puncto. QVATERNARIVM vero: ex 4. Rectis, includentibus 4. Angulos rectos. Singulis, bis, (ad hoc) repetitis; (Sicque, ibidem, ſecretiſſimè, etiam OCTONARIVS, ſeſe offert; quem, dubito an noſtri Prædeceſſores, Magi, vnquam conſpexerint: Notabiſque maxime.) Primorū Patrum, & Sophorum TERNARIVS, Magicus, CORPORE, SPIRITV, & ANIMA, conſtabat. Vnde, Manifeſtum hic Primariū habemus SEPTENARIVM. Ex duabus nimirum Rectis, ET Communi Puncto: Deinde ex 4. Rectis, AB Vno Puncto, ſeſe, Separantibus.



THEOR.

THEOR. VII.

ELementis, extra ſuas Sedes naturales, dimotis: Suos ad ad eaſdem Reditus, naturaliter, per Rectas facere lineas, Diſlocatæ eorundem homogeneę Partes, experientem docebunt; Abſurdum igitur non erit, per 4. rectas, ab vnico Puncto, Indiuiduoque in Contrarias excurrentes partes, QVATVOR ELEMENTORVM, (in quæ Elementata, ſingula, tandem reſolui poſſunt) innuere Myſterium. Hoc etiam notabis diligenter; Geometras docere, LINEAM, EX PVNCTI FLVXV, produci: Nos hic ſimili ratione, fieri mónemus: Dum Elemētares noſtræ Lineæ, ex STILLAE, (tanquam Puncti, Phyſici) continuo Caſu; (quaſi FLVXV) in Mechanica noſtra producantur Magia.

THEOR. VIII.

QVATERNARII, præterea Expanſio Cabaliſtica, ſecundum vſitatæ Numerationis Phraſim, (dum dicimus, Vnum, duo, tria, quatuor) DENARIVM, ſummatim exhibet. Vt & ipſe Pythagoras dicere ſolebat: Nam 1. 2. 3. & 4. decem conficiunt. Non temere ergo, CRVX Rectilinea, (id eſt, Vigeſima & Prima Romani Alphabeti litera) ex 4. fieri rectis iudicata, ad DENARIVM ſignificandum, ab Antiquiſſimis Latinis Philoſophis eſt aſſumpta. Locus etiam illi eſt ibidem definitus, Vbi TERNARIVS, vim ſuam per SEPTENARIVM ducens, illum ſtatuit.

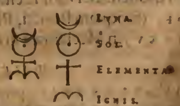
THEOR. IX.

HOc autem noſtræ MONADIS, SOLI, LVNAEQVE, optimè conuenire videbitur: cùm eorundem per 4. Elementorum Magiam, Exactiſſima in ſuas Lineas fuerit facta SEPARATIO. Deindeque, per earundem Linearum Periphoras (Ad omnis enim datæ lineæ Magnitudinem, licet Circulum deſcribere: per Geometriæ leges) Circularis, in Complemento SOLARI; fuerit facta CON-

IVNCTIO. Tunc enim latêre non poteſt, quantùm noſtræ MONADIS, SOLI, LVNAEQVE, Crucis DENARIA inſeruiat Proportio.

THEOR. X.

DOdecatemorij Arietis, omnibus eſt notiſſima, quæ eſt in Aſtronomorum vſu (quaſi Acioædes, Acuminataque) figura  iſta: Vt & ab hoc cæli loco, Triplicitatis Igneæ, notari Exordium conſtat. Ad ignis ergo miniſterium (in huius Praxi MONADIS) requiri ſignificandum, Arietis adiecimus Aſtronomicam notam. Sicque breuiter, noſtræ MONADIS, vnam abſoluimus Conſiderationem Hieroglyphicam: quā ſic volumus, vnico Contextu Hieroglyphico proferri.



MONADIS ISTIVS,

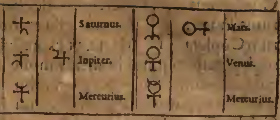
LVNA ET SOL, SVA SEPARARI VOLVNT ELEMENTA, IN QVIBVS DENARIA VIGERIT PROPORTIO; IDQVE IGNIS FIERI MINISTERIO.

THEOR. XI.

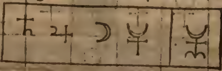
ARietis Nota Myſtica, ex duobus Semicirculis, in communi Puncto connexis, conſtituta: Aequinoctialis Nycthemeræ loco aptiſſimè aſſignatur. Viginti enim & quatuor Horarum Tempus, Aequinoctij modo diſtributum, Secretiſſimas noſtras denotat Proportiones. Noſtræ dico reſpectu Terræ.

THEOR. XII.

ANtiquiſſimi Sapientes Magi, quinque Planetarum, nobis tradidêre Notas Hieroglyphicas: Compoſitas quidem omnes, ex LVNAE vel SOLIS Characteribus: cum Elementorum aut Arietis Hieroglyphico Signo. Veluti iſtas,



iſtas, quas hic videtis figuratas. Quas ſingulas modo Hieroglyphico, ex noſtris prius iactis Fundamentis, non erit explicare difficile. At primùm, de ijs quæ Lunæ habet Characterem, nos nunc Paraphraſticè agemus: de Solaribus deinde. L V N A R I S noſtra Natura, dum per Elementorum ſcientiam, circa noſtram ſit ſemel reuoluta Terrã, S A T V R N V S myſticè dicebatur. Et eadem de cauſa, I O V I S quoque habebat nomen: iſtamque retinebat figuram ſecretiorem. Et Lunam, tertia elementatam vice, obſcurius ſic notabant.  Quem, M E R C V R I V M vocare ſolent. Qui, quàm ſit L V N A R I S, videtis. Iſtum, Q V A R T A Reuolutione produci, licet Quidam velint Sophi: noſtro Secreto propoſito tamen, non erit id Contrarium: Modò Spiritus Puriſſimus Magicus, loco Lunæ, τῆς λευκάνσεως adminiſtrabit Opus: & ſua virtute Spirituali, nobiſcum S O L I S, per Mediam quaſi Naturalem diem ſine verbis, Hieroglyphicè loquatur: in Puriſſimam Simpliciſsimamque, à nobis præparatam Terram, Geogamicas, iſtas 4. introducens, I M P R I M E N S Q V E figuras: vel illarum loco, illam alteram.



THEOR. XIII.

MARTIS ergo Character Myſticus, an non ex S O L I S & A R I E T I S, Hieroglyphicis, eſt conflatus? elementali (partim) interueniente Magiſterio? Et V E N E R I S, quæſo, an non ex S O L I S, & Elementorum Pleniore Explicatione? Iſti ergo Planetæ, S O L A R E M reſpiciunt περιφοράν, Opusque ἀναζωπυρήσεως: In cuius progreſſu fit tandem

Conſpicuus ☿ Mercurius ille alter: Prioris quidē Vterinus Frater, Lunari ſcilicet Solariſque Elementorum Cōpleta Magia, vt expreſſiſſimè nobis ipſe Hieroglyphicus loquitur Nuncius, modò in illum oculos defigere, auremque illi præbere attentiorem velimus. Et, (NVTV DEI,) iſte eſt Philoſophorum MERCVRIVS ille Celeberrimus, MICROCOSMVS, & ADAM. At Solebant tamen Expertiſſimi Nonnulli, huius loco graduque SOLEM ipſum ponere. Quod nos hac noſtra ætate non poſſumus præſtare: niſi ANIMAM aliquam à CORPORE, arte Pyronomica Separatam, huic Operi Χρυσοχοράλλινῳ præficeremus. Quod & factu eſt difficile: & propter Igneos, Sulphureosque quos ſecum adfert halitus; periculoſiſsimum. Sed illa, certè, ANIMA, mira præſtare poterit. Nimirùm, tum ad LVNAE Diſcum, (Vel MERCVRII ſaltem) LVCIFERVM; Immò & PYROENTA, Indiſſolubilibus Ligare vinculis. Tum Tertio (vt volunt) loco, (ad SEPTENARIVM noſtrū Complēdum Numerum) SOLEM nobis iſtum exhibere PHILOSOPHORVM. Iſtorum duorum Theorematum ARCANIS, ſignificandis; Videte, quàm exactè, quàm apertè, noſtræ MONADIS HIEROGLYPHICAE, reſpōdeat ANATOMIA iſta;

TOTIVS ASTRONOMIAE INFERIORIS, ANATOMIA MONADICA, PRINCIPALIS.



THEOR. XIIII.

EX SOLE & LVNA, totum hoc pendēre Magiſterium iam clarè confirmatum eſt. Huius, etiam Termaximus

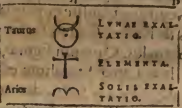
ille

ille Hermes, nos olim admonuit: Eius Patrem, SOLEM, eſſe, aſſerens: LVNAM autem, Matrem: Nutriri verò Scimus in TERRA LEMNIA, Radijs nimirum LVNARIBVS & SOLARIBVS, Singularem circa Eandem, exercentibus INFLVENTIAM.

THEOR. XV.

SOLIS proinde LVNAEQVE circa Terram Labores, Philoſophis proponimus Conſiderandos. Huius quidem, quo modo, dum in Ariete verſatur SOLARE Iubar: 1.
Ipſa tunc in Proximo (ſcilicet Tauri) Signo, Lucis nouã recipiat Dignitatem: EXALTETVRQVE Supra Innatas ſibi vires. Quam (præ alijs notabilem magis) LVMINARIVM, Vicinitatem, Charactere quodam myſtico explicabant veteres: TAVRI, inſignito Nomine. Quam, quidem, LVNÆ eſſe EXALTATIONEM, vſque ab ipſa prima Hominum ætate (inter Aſtronomorum Placita,) memoriæ eſſe proditum, notiſſimum eſt. At Intelligunt Myſterium Illi ſoli, qui abſoluti euaſere Myſteriorum Antiſtites. Vt & ſimili ratione, VENERIS eſſe DOMVM, dixere TAVRVM: Caſti nimirum Prolificique CONIVGALIS AMORIS: Sic enim ἡ φύσις, τῇ φύσει τέρπεται: Vt Magnus ille OSTANES in Secretiſsimis ſuis Recondidit Myſterijs.

SOLIS verò, quã ratione, Ipſe, poſt Aliquas ſui Luminis, 2.
admiſſas Eclipſes, MARTIVM Robur accipit: & in eiuſdem quoque DOMO (Noſtro ſcilicet Ariete) veluti in ſua Triumphare dicitur EXALTATIONE. Quæ Secretiſſima Myſteria, noſtra etiam MONAS clariſſimè, perfectiſſimeq́; demonſtrat: TAVRI quidem iſta que hîc eſt depicta Hieroglyphica figura: & illa MARTIS: quã 12. & 13. Theoremate adduximus: quæ SOLEM Recta in ARIETEM tendentem, indicat. Ex præſenti autem Theoria,



Alia noſtræ M o n a d i s ſeſe offert Anatomia Cabaliſtica: cuius iſta eſt vera Artificioſaque explicatio. L v n a e, s o l i s'q v e e x a l t a t i o n e s', m e d i a n t e e l e m e n t o r v m s c i e n t i a.

ANNOTATIO.

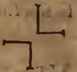
Duo hic maximopere notanda eſſe Cenſeo: vnũ, quod Tauri Hieroglyphica iſta figura, nobis Græcorum Dipthongum ꝟ, exactè repræſentet, Primæ Declinationis, Gignitiuam ſemper ſingularem Terminationem. Secundò, ex apta Metatheſi Locali, dupliciter nobis A l p h a *commonſtrat: Circulo & Semicirculo Tangentibus ſolum, vel ſe mutuo (vt hic) ſecãtibus.*

THEOR. XVI.

IAm nobis de C r v c e, paucis, ad noſtrum propoſitum, eſt Philoſophandum. C r v x noſtra, licet ex duabus Rectis (vt diximus) & æqualibus illis quidem, confecta ſit; non ſe mutuo tamen in æquales diſſecant longitudines. Sed tum æquales, tum inæquales partes, in Myſtica noſtræ Crucis diſtributione, haberi voluimus. Innuẽntes, in Binarum ita ſectarum poteſtáte (eò quòd æqualis ſunt Magnitudinis) C r v c i s quoque Aequilateræ, virtutem latére: Generaliſsimè enim, C r v c e, ex æqualibus Rectis, fieri iuſſa, æquali profecto linearum Decuſſatione, eam fieri debere, N a t v r a e quædam requirit I v s t i t i a. Secundum cuius Iuſtitiæ Normam, de Aequilatera C r v c e (qualis eſt latini Alphabeti litera vigeſima prima) hæc quæ ſequuntur, perpendenda proponemus. C r v c i s, „ Rectilineæ, Rectangulæ, & Aequilateræ, Si per commune „ ſectionis punctum, & Contrapoſitos angulos, Recta vbi- „ cunque tranſire concipiatur: Ex vtraque parte, ſic tranſeun- „ tis Rectæ, Crucis factæ partes, ſunt omnino ſimiles & æ- „ quales: Quarum figuræ, eædem ſunt, cum illa, Latinorum litera, quæ Vocalium eſſe Q v i n t a, recepta eſt, & ad Q v i n a r i v m denotandum, apud Antiquiſsimos Latinorum Philoſophos vſitatiſsima erat; Idque, haud abſurde

ab illis eſſe factum Cenſeo; cùm ſit Denarij noſtri, Conformis Medietas. Ex illius ergo figuræ, Sic duplicatæ (ex hac Hypothetica Crucis diuiſione) proueniẽtis, ea ratione, qua QVINARIVM vtræque repreſentant (licet erecta altera, Altera autem hic ſit euerſa) Monemur, Radicum Quadratarum hic imitari Multiplicationem Quadratam: (quæ hic mirabiliter in NVMERVM CIRCVLAREM incidit, ſcilicet QVINARIVM) Vnde produci certò conſtat, VIGINTI & QVINQVE: (vt & ipſa litera, eſt vigeſima: & Vocalium Quinta.) Nunc vero alium ſitũ ipſius CRVCIS, æquilateræ conſiderabimus: iſtum nimirũ: qui noſtræ MONADICAE CRVCIS Situi eſt ſimilis: Similem autem hic fieri Crucis Diuiſionem bipartitã (vt ſupra) ſupponimus. Vnde alterius literæ, latini Alphabeti, ſe monſtrat etiã geminata figura: erecta vna, euerſa, & auerſa, altera: Quę (ex Latinorum vetuſtiſsima conſuetudine) ad QVINQVAGINTA repræſentandum, in vſu eſt. Iſtud, inde mihi primò ſtatutum videtur: Eò quòd ſit & Illa quidem QVINARII, Nota; ex noſtro Crucis DENARIO, eſſentialiter deſumpta: at eo ſitu Locatæ, quo, omnium Myſteriorum Maximi, ipſa Crux, eſt Conſummatiſsima, Hieroglyphica Nota. Vnde DENARII Poteſtatem, in ſua QVINARIA Virtute COMPLECTENS, QVINQVAGENARIO, NVMERO tanquam ſuo Partui, gratulatur. O, MI DEVS, QVANTA HAEC MYSTERIA? & Nomen illi, EL. Immò & hac ratione quoque, ipſam Denariam Crucis virtutem reſpicere videtur; quòd Medio Loco, inter primam Alphabeti Literam, & ipſum Crucis Denarium ſit conſtituta: & ab alterutra, ipſa ſit, ordine, Decima. Et cum in CRVCE, duas eiuſmodi integrales eſſe partes oſtendimus (Numeralem nunc ſolùm earundem vim Conſiderantes) CENTENARIVM inde





excreſcere apertiſsimum eſt. At ſi, ex Quadratorum Lege, Mutuam patiantur Multiplicationem, Bis Mille, Quingenta nobis reddent: Qui huius QVADRATVS, ad prioris Circularis Numeri Quadratum, comparatus: & eidem Applicatus, etiam CENTENARIVM, denuo reſtituet: vt & ipſa CRVX, ſecundum Sui DENARII Potentiam, ſe explicans, CENTVRIO eſſe agnoſcetur: Et tamen cum ſit niſi Vnicus ipſe CRVCIS Character: Vnum quoque repreſentat: Hic ergo (præter alia notatu digniſsima) ab iſtis CRVCIS Theorijs, Numerare, & Progredi iã ſumus edocti ad hunc modum: Vnum, Decem, Centum. DENARIA ſic nos Euehente CRVCIS Proportione.

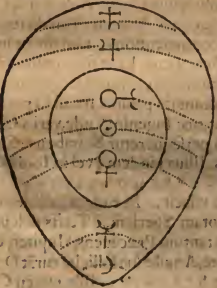
THEOR. XVII.

VT ex Sexto Theoremate liquêre poteſt, in CRVCE noſtra QVATVOR rectos conſiderari, angulos: Quorum vnicuique, QVINARII attribuere ſignificationem, præcedens doceret Theorema: Vnó quidem locatis modo: At alterum obtinẽtibus Situm, Idem Theorema, QVINQVAGENARII Numeri, fieri Hieroglyphicas Notas admittit: Ita, euidentiſsimum eſt, CRVCEM, DENARIVM notare vulgariter: Tum in Latini Alphabeti ordine, literam eſſe vigeſimam primam: (Vnde eſt factum, quòd, Sophi, Mecubales, dicti, viginti vnum, per candem Significabant Literam:) Denique, & Simpliciſsimè conſiderari poſſe: vt Vna Nota, eſſe conſpicitur; qualeincunque & quantamcunque aliam habet poteſtatem. Ex quibus omnibus, optima Demonſtratione Cabaliſtica concludi poſſe videmus: CRVCEM noſtram, Myſtis, DVCENTA, QVINQVAGINTA DVO, mirabili Compendio Significare poſſe. QVATER enim QVINQVE; QVATER QVINQVAGINTA; DECEM: VIGINTI VNVM; & VNVM: DVCENTA QVINQVAGINTA DVO efficiunt.

ficiunt. Quem Numerum, duabus adhuc alijs rationibus: ex præmiſsis vt nos elicere poſſumus: ita Cabaliſticis Tyronibus, eundem commendamus eruendum: breuitati ſic Studentes: Eiuſdē tamen Magiſtralis Numeri, variam productionem artificioſam, Philoſophorum dignam Iudicantes Conſideratione. Nec vos, aliam, hîc, Myſtagogiam Celabo, Memorabilem. CRVCEM noſtram in duas alias literas, ſe Diſtribui Paſſam, Videntes: Si, vt Numeralem earundem virtutem quodam modo perpendimus prius, ita viciſsim nunc ILLARVM VERBALEM VIM, CVM IPSA CRVCE, CONFEREMVS, quòd inde Oriatur LVX: VERBVM, Finale & Magiſtrale (ex illa TERNARII, in Vnitate Verbi, Conſpiratione & Conſenſu) cum ſumma Admiratione, Intelligemus.

THEOR. XVIII.

EX duodecimo & decimotertio Theorematibus noſtris colligi poteſt, Cæleſtem Aſtronomiam, INFERIORIS eſſe quaſi Parētem & Magiſtram. Subleuatis ergo in Cælum oculis Cabaliſticis (ex Prædictorū Myſteriorū Theorica Illuminatis) talē ad amuſsim noſtræ MONADIS, conſpiciemus ANATOMIAM: In NATVRAE LVMINE, VT TAQVE ſeſe ſic nobis ſemper oſtendētem. Et ſuopte NVTV, Secretiſsima huiuſce



iuſce Phyſicæ ANALYSEOS Myſteria, apertiſsimè detegentem. OVI autem figuram, iſti COORDINATIONI adhibere: Cæleſtis NVNCII, dum Theoricos, Cæleſteſque Geſtus, ſumus aliquando Contemplati, fuimus edocti. OVALEM enim, Ipſum, in Aethere, ſuo Curſu Figurare Circuitionem, Aſtronomis eſt notiſsimum. Et, cùm Dictum, Sapienti, Sat eſſe debeat: En noſtras huius Cæleſtis Conſilij Interpretationes (ſic Hieróglyphicè propoſitas:) prædictis omnino Conſentaneas. HINC Moniti, diſcant Miſerrimi Alchimiſtæ, ſuos agnoſcere Errores varios: Quæ ſit Albuminis OVORVM AQVA: QVOD EX VITELLIS OLEVM. Quę OVORVM CALX: HINC, Imperitiſsimi illi Impoſtores, cum illorũ Deſperatione, Intelligant: Aliaque his ſimilia, perplura. Hic PROPORTIONATVM A NATVRA, FERE TOTVM HABEMVS. Hoc illud eſt OVVM AQVILINVM, Quod SCARABÆVS, olim diſrupit: Propter INIVRIAM, quã Timidis Brutiſq; Hominibus, Illius AVIS Violentia & Crudelitas intulit: Licet ad Scarabei Antrum (Auxilij Implorandi Gratia) aliquibus confugientibus, non inde tamen liberatis: Sed ipſe ſolus Scarabeus, hanc ſibi vindicandam INIVRIAM, modis omnibus, exiſtimans: Vt erat alacri animo, Conſtantique Voluntate paratus, ita, ad id præſtandum, nec Viribus carebat, nec Ingenio: Vnde, varijs Conatibus AQVILAM dum perſequeretur Scarabeus: Subtiliſsima FIMI Arte vſus, Illius tandem (vel in Iouis Gremio depoſitũ) OVVM, in TERRAM PRAECIPITARI adeoque DISRVMPI effecit. Et eadem, aliáue ratione Aquilinam tandem totam Speciem, è Terris deleuiſset Scarabeus, niſi, (malum tantum Præcauens,) Iupiter, effeciſſet: Quo Anni tempore, Aquilæ ſua ſollicitè curãt OVA, Nulli vt circumuolitent SCARABEI. Illis tamen Conſulerem, qui iſtius AVIS vexantur Crudelitate, ab ipſis

Heliocan-

Heliocantharis (qui ita certis Temporum Curriculis latitando viuūt) Vtiliſsimam artē diſcere: Quibus, iam licet nō faciant ipſi, eſſet tamen longè gratiſsimū, ſuis INDICIIS & Signis, de ſuo Inimico, Vindictam ſumi poſſe. Et hic (O Rex) non Aeſopum conari me vt agam, Sed Oedipum, Faterentur, ſi adeſſent, Illi, quorum Mentes, ita de Naturæ Summis Fabulari Myſterijs, primò ſubiuit. Eſſe profectò quoſdam noui, qui SCARABEI ARTIFICIO, Si haberent DISSOLVTVM AQVILINVM OVVM, CALCEM eiuſdem, cum Albumine puro, totoque TEMPERARENT primò. Deinde illud TEMPERAMENTVM, VITELLI liquore toto, artificioſò ordine, oblinirent: voluendo, reuoluendoque: Vt Scarabei ſuas conglomerant Pilas. Ita, magna fieret OVI METAMORPHOSIS: Iam ſcilicet diſparēte, & quaſi inuoluto ALBVMINE ipſo (illis multis, veluti Helicis Reuolutionibus factis) in ipſo VITELLINOSO LIQVORE. Cuius Artificij, tale Hieroglyphicum ſignū, NATVRAE haud diſplicebit Oeconomis.



Sæculis prioribus, multùm eſſe, à grauiſsimis, & Antiquiſsimis celebratū Philoſophis, tale Artificium, legimus: certiſsimum & vtiliſsimum. Anaxagoras certè, ex hoc Magiſterio, excellentiſsimam, Poſt, fecit Medicinam: vt in ſuo περὶ τ ἰχςροφῶν φυσι-

κῶν libello videre licet. Nihil hìc eſſe extrà noſtræ MONADIS virtutem Hieroglyphicam, qui animum iſtis Myſterijs ſincerius applicat, clariſsimè perſpiciet.

THEOR. XIX.

QVòd SOL & LVNA, omnibus cæteris Planetis, longè fortius, in inferiora cuncta Elementata Corpora, ſuas Corporales infundant Vires: Omnium rerum Corporatarũ ANALYSIS PYRONOMICA, Effectu demonſtrat: LVNAE dum refundunt Aqueum Humorem: SOLISQVE Igneum Liquorem: quibus, Rerum Mortalium Sũſtẽtatur CORPVLENTIA TERRESTRIS.

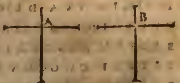
THEOR. XX.

LIcet ſatis bona ratione Hieroglyphica, ſupra, demonſtrauimus, ELEMENTA, per Lineas Rectas ſignificari: Hic tamen de CRVCIS noſtræ PVNCTO quaſi CENTRALI, Exactiſſimam dabimus Speculationem. In TERNARII noſtri Conſideratione, nullo modo, Illud Abeſſe poteſt: in eo noſtri BINARII Situ. Si enim abeſſe poſſe, Quis (Diuinæ Imperitus Matheſeos) contenderet: Abeſſe Supponat. Non erit ergo Reliquus, BINARIVS noſter: Sed emerget QVATERNARIVS: Puncti illius Ablatione, Diſcontinuata Linearum vnitate. At Binarium eſſe Reliquum, vnà nobiſcum Suppoſuit Aduerſarius noſter: Erit ergo & BINARIVS, idem, & QVATERNARIVS, eadem conſideratione. Quod, τῶν ἀδυνάτων eſſe, ſatis eſt Manifeſtum. Adeſſe ergo ex omni Neceſsitate, debet illud PVNCTVM, quod cum BINARIO, noſtrum Cõſtituat TERNARIVM: nec Aliud quid eius loco SVBSTITVI poteſt. Non tamen eſt de Hypoſtatica Proprietate, ipſius BINARII: nec aliquo modo Pars. Quòd non ſit Pars, hinc demonſtratur. Omnes Lineæ Partes, ſunt Lineæ. At illud eſſe PVNCTVM, hypotheſis confirmat. Non ergo

BINA-

BINARII illius Rars aliqua: Vnde multo minus de Hypoſtatica Proprietate Binarij. Proinde NOTANDVM eſt maximè, quod & Propriam Habeat HYPOSTASIM: Et nihilò minus tamen, in ipſis noſtri BINARII Longitudinibus LINEARIBVS, cõtineatur. Et quia, Sic, VTRISQVE videtur eſſe COMMVNE; QVANDAM, & IPSVM, BINARII, SECRETAM RECIPERE IMAGINEM cenſeri. Vnde, QVATERNARIVM, Hîc, DEMONSTRAMVS, IN TERNARIO QVIESCENTEM. Tu, mi Deus, mihi ignoſcas obſecro, Si erga tuam nunc Peccauerim Maieſtatem, tãtum, in Publicis Scriptis, Reuelans, Myſterium. Sed Spero, quòd, Soli, qui ſunt Digni illud verè Intelligent. Pergamus nunc ad noſtræ CRVCIS, illum, quem aſsignauimus QVATERNARIVM. Vbi an Abeſſe illud PVNCTVM poteſt, quod IBI Repreſentatur, perpendamus. Mathematica profectò nos docet remoueri poſſe. Nam non Solum, EO SEPARATO, RELIQVVS Eſt noſter QVATERNARIVS: Sed cùm DISTINCTIOR longè, tum CLARIOR in omnium oculis erit FACTVS. NVLLA SVAE SVBSTANTIALIS PROPORTIONIS RECEDENTE PARTE: SED SVPERFLVO, ET CONFVSIONIS PVNCTO, SIC DAMNATO, REIECTO'QVE. O Omnipotens Diuina Maieſtas, QVANTAM TVIS APICIBVS, ET IOTIS, IN TVA DESCRIPTIS, DISPOSITIS'QVE LEGE INESSE SAPIENTIAM, ET INEFFABILIVM MYSTERIORVM INFINITATEM, CONFITERI COGIMVR MORTALES: SI MAXIMA TERRENA SECRETA ET ARCANA, VNIVS ISTIVS PVNCTI, A ME, (AT IN TVO LVMINE) LOCATI ET EXAMINATI, INDICIO VARIO, EXPLICARI ET FIDELISSIME DEMONSTRARI QVEANT? PVNCTI videlicet, in TERNA-

RIO diuino, nullo modo SVPERFLVI: AT PVNCTI in QVATVOR ELEMENTORVM REGNO, conſiderati, FAECVLENTI quidem, CORRVPTIBILIS, TENEBRICOSI. O Terque, Quaterque Beatos Illos, qui illud TERNARII, (quaſi COPVLATIVVM) ADIPISCI poſſunt PVNCTVM: & illud QVATERNARII, TETRVM & SVPERFLVVM, AMANDARE Te-
» nebrarumq; Relinquere Principi. Sic, ad CLARITATIS
» NIVEAE, & ALBARVM VESTIVM Ornamenta per-
» ueniemus, O MAXIMILIANE: Quem, Deus, (iſta Myſtagogia, aut Auſtriacæ Familiæ aliquem) Maximum, aliquando faciat (vel me quidem in Chriſto Dormiente) ad ſui Tremendi Nominis Honorem: in iſtis, Iſtis, (Puncti in TERRIS SVPERFLVI,) abominandis Tenebris, & vlterius, intollerabilibus. Sed ne Ipſe iam Superflua (non apto ſcilicet loco) profundam verba, intra Propoſiti mei Cancellos, actûtum, nunc me recipiam. Et, quia, illis Sermonem iam abſoluerim, quorum Oculi in eorum Sedent Corde: Nunc mihi ad illos cõuertenda Oratio eſt, quorum Corda in eorũ adhuc promineant oculis. Quæ hoc loco diximus, En CRVCIS adſcripta figura, aliquo modo repreſentare poteſt. Primùm, de PVNCTO, in Binis Aequalibus LINEIS (æqualiter & inæqualiter decuſſatis) NECESSARIO; Veluti hîc, ad A. Deinde, ad B (quaſi quandam Puncti ſuperflui ablati, Vacuitatem) diſtinctas videtis, QVATVOR rectas Lineas: à PVNCTO, prius illis cõmuni, SEPARATAS: Illis, inde, nullo eueniente ſui detrimento.



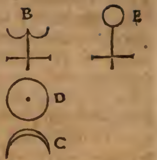
» Iſta eſt via, per quam Noſtra MONAS, per Binarium, TER-
» NARIVMQVE progrediens, in QVATERNARIO Pu-
» rificato, SIBI Vni reſtituatur, per Aequalitatis Proportio-
» nem. (Quodque enim Totum, ſuis omnibus partibus eſt Aequale.)

Aequale.) Hocq́ue dum fiat, nihil interea Externarum ad- «
mittit, Noſtra MONAS, Vnitatum: Numerorúmue: Cùm «
ipſa ſibi exactiſſimè Sufficiat: Suis abſolutiſſima Numeris «
omnibus. In quorum Amplitudinem, tum Magicis dif- «
funditur modis: tum non vulgari, pòſt, Artificis Induſtria, «
& maximo Ipſius Monadis Emolumento, (in Dignitate & «
Potentia) ad ſuam Primam Propriamq́ue Reſtituitur MA- «
TERIAM: interim, quæ ad genuïnam hereditariamq́ue «
ſuam non Spectant Proportionem, omni modo & diligen- «
tia, reſectis, reiectisq́ue in æternum Fæcibus. «

THEOR. XXI.

SI, Quod in noſtrę MONADIS Receſſibus, Interius Latebat Inuolutum, eſſet id quidem in Lucem erutum; cōmutatisq́ue vicibus, eiuſdem Partes Primæ, quaſiq́ue Exteriores, Loco Includerentur Medio, Qualis inde fieret MONADIS Philoſophica Transformatio, Superius Vidiſtis: Nunc verò, Myſticæ MONADIS, aliam vobis proponemus Localem Commutationē: Partibus illis, vnde SVPERIORVM PLANETARVM, Characteres noſtri Hieroglyphici, ſeſe nobis obtulere prius, Surſum hîc erectis: eaq́; ratione, reliquis quidē deinceps Planetis, eum ſingulis Sortientibus Sitū, quē illis Plato adſcribere ferè viſus eſt: Si ritè ex Poſitione iſta deſumantur. In ipſo enim Acumine Arietino, Conueniunt Saturnus, Iupiter, Mars: deinde deſcēdendo, Crux Veneri Mercurioq́; inſeruit. Sequuntur tandem ipſe Sol, & Infima, LVNA. Sed hæc alio ſunt ventilanda loco: Noſtræ tamen MONADIS hoſce noluì celare Theſauros Philoſophicos: Sicq́ue vnam rationem dare cur ita MONADIS mutari Situm, conſultum duximus. Sed, alia, quæ in rem veſtram eſſe ſcio, Videte, Auditeq́ue, de hoc Situ, maiora: paucisq́ue explicanda. Diſtribuamus igitur MONADEM,



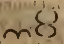


(hoc nouo modo Locatam)in Ana-
tomica Membra B.D.C. Vbi,in illo
nouo TERNARIO; ipſius D,& C,
vel Ruſticis quidem, ſunt notæ FI-
GVRAE. At ille TERTIVS,qui per
B deſignatur,non tam facilè à Cun-
ctis cognoſci poteſt. Nec illud qui-
dem leuiter eſt conſiderandum:illas
1. tam notas FORMAS, D, & C; ſepa-
ratas diuerſaſque ab illo B, oſtendere ESSENTIAS: Se-
2. cundò,quòd iſtius C, cornua, deorſum, quaſi TERRAM
verſus conuerti cōſpiciantur: Et,D illius,ea pars quæ ipſam
3. C, illuminat: verſus terram,deorſum Scilicet,reſpicit: in cu-
ius ſolius Centro,eſt Viſibile PVNCTVM: verè TERRE-
4. STRE.Et Quòd vtraque Denique D & C,ad Inferiora ma-
gis loca, hîc ſuum Hieroglyphicum faciūt Indicium,quàm
B. Terra autem, Hieroglyphicè, STABILITATEM, &
FIXIONEM notare nobis poteſt. Qualia ergo ſint D, &
C, inde, concludendum relinquo. Vnde etiam Magnum
nunc notare SECRETVM, Quiſq; poteſt:de Priore SO-
LE & LVNA,quæ diximus,quo modo hinc Interpretatio-
nem pleniorem, & maximè neceſſariam, recipere poſſunt:
Illis quidem,vſque in hunc locum, ſurſum poſitis: Lunari-
buſque Cornibus ſurſum eleuatis. Sed de hoc Satis. TER-
TII nunc illius,Iuxta noſtræ Hieroglyphicæ Artis Funda-
menta examinemus NATVRAM.Primò, in Capite geſtare
videtur LVNAM DVPLICEM.Vel Arietem,noſtrū,(ſed
inuerſum Myſticè.) Deinde Elemētorum habet annexum
Hieroglyphicum Signum. Quantùm ad LVNAM Du-
plicatam attinet: Sic(iuxta Materiam ſubiectam) explicari
poteſt: DVPLEX LVNAE GRADVS. De gradibus lo-
quimur illis, quales Phyſices Periti, QVATVOR tantùm
inter omnes poſſint inuenire Creatas NATVRAS: Nimi-
rum

rum ESSE, VIVERE, SENTIRE, & INTELLIGERE. Primos ergo Duos iſtorum Gradus, huic ineſſe annotantes: Sic dicemus: LVNA EXISTENS, VIVA. Vitã verò Quidam per Motum definiunt. MOTVS autem Sex ſunt notiſſimæ Species. CRVX certè quæ adiũcta eſt: Elementorum hic requiri Notat Artificium. Præterea, in iſtis noſtris Theorijs, vt SEMICIRCVLVM, LVNAE eſſe Hieroglyphicum ſæpiſſimè tradidimus: Ita & Integrum Circulum, SOLEM ſignificare: hìc autem, duo ſunt Semicirculi; Sed SEPARATI (ad commune PVNCTVM Copulati tamen) qui, ſi aptè coniungantur (vt arte poſſunt quidem) SOLAREM nobis Circularemque referre poſſunt Plenitudinem. Ex iſtis ſimul conſideratis, ſic Summatim, Hieroglyphicè, nos hanc proferre poſſe Sententiam patet. LVNA EXISTENS VIVA, PER ELEMENTORVM TRACTANDA MAGISTERIVM: HABENS POTENTIAM, VT SOLAREM REPRESENTET PLENITVDINEM, SVIS SIMVL ARTE CONNEXIS SEMICIRCVLIS. Compleatur ergo: Fiatq́; ille, (quem diximus) CIRCVLVS: vt, per E literam, hic annotauimus. Memores ergo ſimus, primò hunc SOLAREM GRADVM, non Natura nobis fuiſſe obuium, ſed ARTIFICIALEM, FACTITIVMQVE iam eſſe: Et eum quidem, nobis ſe obtuliſſe primo aſpectu, & Natura ſua, (videlicet in B.) ſuis Partibus Laxis, Fluxis, diſſolutis; non SOLIDE in ſolarem Speciem Compactis. Deinde horum Semicirculorum Semidiametrum, non eſſe æqualem Semidiametro D & C (nobis ita natorum; & omnibus Notiſſimorum) ſed Minorem multo. Vnde Clarum eſt: non eſſe tantæ Amplitudinis, iſtum B, quantæ ſunt ipſa D, C. Et hoc bene nobis confirmat E ipſum: opere iſto Circulari, à B, in Speciem E, promoto. Nam inde nobis emergit VENERIS ſolum Character. Apertum ergo iam fecimus, Hieroglyphi-

cis iſtis Syllogiſmis: Ex B, non ſperandum nobis verum D. Nec fuiſſe primò veram C, in natura B: Vnde nõ fuit VERA, LVNA, viua. De VITA ergo & Motu quoq; iã dubitare potes: an verè & Naturaliter, ſic ſe habeant: Erunt tamẽ, vt iam Prudentibus Elucidauimus, ad minus ANALOGICA quidẽ, OMNIA, quæ ſimili (de B) dicuntur Phraſi: vt & ſuperius, quę de C, & D, perſtrinximus breuiter, ANALOGICE: Ipſi B, cum ſuis ELEMENTIS, Propriè conueniunt. Quæ de Arietis etiã Natura adduximus, huic debẽt exactè cõuenire: cùm eandẽ illius in ſuo capite (licet inuerſã) geſtet Figurã: vt & Elementorũ eadẽ Nota Myſtica, ipſi B adiungitur.

Cùm ex hac tamẽ Anatomia videmus, quòd ex vnico noſtræ MONADIS corpore (tali diſſecto arte) iſte nouus prodierit TERNARIVS: Inde, dubitare nõ poſſumus, Eiuſcemodi MEMBRA, mutuam inter ſe amplexura SYMPATHIAM: VNIONEMQVE MONADICAM ABSOLVTISSIMAM, ſua quaſi ſponte, admiſſura: Ita in iſtis MEMBRIS, MAGNETICA virtus eſt vegeta.

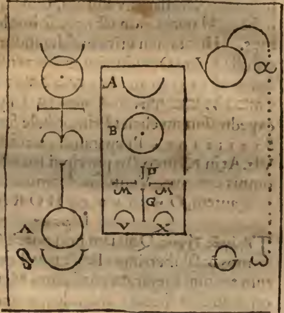
Hoc denique annotare libuit, (animi recreandi gratia:) Quòd ipſum B, nobis, RVSTICAS, tot literas expeditiſſimè exhibet, quot Puncta, ſurſum, conſpicienda in Capite, & quaſi Fronte gerit: iſtas ſcilicet tres:  vt & alias quaſi ſex: (Sũmatim autẽ ter tria) RVDES valde & impolitas, fluxiles volubileſq; : vt, ex Semicirculis, vno vel pluribus, eaſdẽ eſſe factas videtis. Sed Expertorum literatorumque manibus ineſt firmior Stabiliorque ISTAS FORMANDI LITERAS Ratio. Myſteriorũ infinitatẽ, hìc ante oculos habui: ſed volui cum hoc Ludicro, iſtam abrumpere Theoriam. Haud parũ tamen me quorundã promoturũ Conatus intelligo: Si (priori ſuo Myſtico Situi, reſtituta noſtra MONADE: Compoſitiſque Artificiosè ſingulis Mẽbris) Saltem moneam eoſdem, horterque: accuratius, NVNC eruere, QVIS fuit IGNIS ille ARIETINVS, TRI-

PLICI-

PLICITATIS PRIMAE. QVIS Ille Aequinoctialis noſter. QVIS in cauſa fuit, quòd SOL EXALTARI poterat SVPRA VVLGAREM SVVM GRADVM: Ceteraq́ue priora, perplura, SECVNDIS SAPIENTIORIBVS PERCVRRERE MEDITATIONIBVS. Sed nos ad alia nunc properantes, digito tantùm alijs iter indicare, (cui inſiſtere debeant) non amicè ſolùm, ſed etiam fideliſſimè voluimus: Myſteriorum (vt diximus) aliorum tacentes tamen infinitatem Conſpicuam.

THEOR. XXII.

NOndum noſtræ MONADIS eſſe exhauſta Myſteria, facilè liquebit. Si ſecretiora quedam ARTIS SANCTAE Vaſa (omnino Cabaliſtica illa quidem) Solis Initiatis Reuelanda, ex eiuſdem MONADIS officina cautè deſumpta, Veſtræ Serenitati Regiæ, nunc exhibuerim ſpectanda. OMNI ergo NEXV noſtræ MONADIS Sapienter DISSOLVTO, ſingulis partibus (diſtinctionis gratia) literales addamus Notas: prout hîc factum videtis. Monemus ergo, α, eſſe Vas quoddã Artificiale, ex A & B: cum (vtriſque communi, & iam Manifeſtãdo SEMIDIAMETRO) ipſa quidem M, factum: Et, ab Alphabeti Grȩci, Primã, hac litera, ſola partiũ locali Metatheſi, diuerſum:



vt Videtis: Ex Recta enim, Circulo & Semicirculo, Verã illius, Myſticáque iã nos primi docemus, Symmetriam (licet ſupra etiã monuimus ex Circulo & Semicirculo candẽ fieri poſſe: omnia tamen in idẽ recidunt propoſitũ Myſticum) At, λ, & δ: Primũ quidem, aliorũ ſunt Vaſorum quaſi Imagines: (λ, quidem VITREI: δ autẽ, Terrei.) Sed, ſecũdo in loco, λ, & δ, nos memores reddere poſſunt, cuiuſdam Piſtilli & Mortarij, ex Materia (verè) tali præparandorum, Vt cum eiſdem Margaritas Artificiales non perforatas, Laminas chryſtallinas, Beryllinaſq́; : Chryſolitos, Rubinos deinde prętioſos: Carbunculos & alios Rariſsimos Lapides Artificiales in Pulueres ſubtiliſsimos Conteramus. Denique quod cum ω notatum videtis, Vaſculum eſt, Myſteriorum Pleniſsimum: & ab ipſa Vltima Alphabeti Græci litera, (ad ſuam primam inſtitutam Myſtagogiam nunc reſtituta) vel ſola partium manifeſta Metatheſi locali diſcrepãs: ex duobus & illa quoque conſtante Semicirculis. De Vulgaribus præterea Neceſſarijs Vaſorum, tum figuris, tum (vnde fieri debent) Materijs, non eſt neceſſe hoc loco, vt verba faciamus. Hoc tamen erit conſiderandum, α, ſui Muneris obeundi captare Occaſionem, ex Secretiſsimo breuiſsimoque Spiraculi ARTIFICIO: Et (המלה המירי ששב נשרת קרם אן *litroVinium* אהי מטעל נמוג.)] Tyronibus OPERIS expeditiſſimum eliciet Primordiale Specimen: Interim dũ SVBTILIORA Præparandi, artificioſior illis innoteſcat Via. At in λ, vitreo (In præcipui ſui officij functione,) Aër omnis externus, Ventuſúe damnum adferret magnum.

ω, autem, OMNIVM eſt HORARVM HOMO.

Πόρισμα.

Τῆς ἱερᾶς Τέχνης, Quis iam non poteſt ſuboderari, ſuauiſsimos & ſaluberrimos Fructus: vel ex iſtarum (dico) duarum tantùm literarum enaſcentes Myſterio? Quorum aliquos quaſi in ſpeculo videndos, propius aliquantulum ex noſtris

noſtris HESPERIDVM HORTIS) adducemus: Nihil, extra noſtram MONADEM, in mediū ferentes. Ipſa enim quæ in Alpha apparet Recta Linea, omologa illi eſt, ex poſtremæ Anatomiæ, Crucis parte ea, quæ Litera M, notatur: reliqua etiam, inde patere poteſt, vnde huc veniant.

	Exiſtens ante Elementa.	Adam Mortalis Maſculus & Fœmina.	Mortificans	Adumbratus.	Natus in Stabulo.
	Elemētaris œconomia.	Elemētalis Genealogię Conſummatio.	Crux.	Crux.	Holocauſtum in Cruce
	Exiſtens poſt Elementa.	ADAM IMMORTALIS.	Viuificans.	Manifeſtiſſimus.	Rex Regum Vbique.
Conceptus Singulari Influentia.	Potentiæ Semen.	Creatio Hyles.	Matrimonium Terreſtre.	Principium	
Paſſus & Sepultus.	יהוה Virtus Denaria.	Depuratio Elemētalis.	Crucis Martyriū.	Medium.	
Reſurgens, propria virtute.	Gloriæ Triūphus.	Transformatio.	Matrimonium Diuinum.	Finis.	

His paucis, tales me ſcio non *ἀφορμὰς* ſolū, ſed Apodixes dare illis, quibus Igneus intus viget gliſcitque Vigor, & cæleſtis Origo: vt facilè jam magno Democrito aurem præbeant: *τὸ τῆς Ψυχῆς* prædicenti *ἴαμα, καὶ παντὸς μόχθου λυτήριον κατασκευάσαι βουλομένοις*, non *Μυθικὸν* eſſe hoc Dogma, ſed

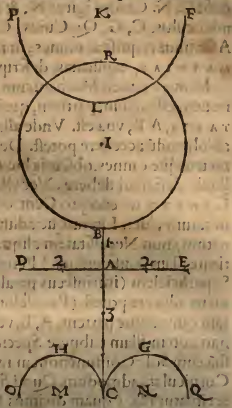
„ Μυστικὸν & Arcanum: vt & illi, qui aſſeruit, quòd λόγῳ δημιουργοῦ κόσμου μεθοδεύεται: ἵνα ὁ θεόφρων καὶ ὁ θεογενὴς ἄνθρωπος, διὰ τῆς θείας ἐργασίας: καὶ θεολογικῶν, καὶ μυστικῶν λόγων μαθῇ.

THEOR. XXIII.

SYmmetrias, iam, in noſtræ MONADIS Conſtructione Hieroglyphica, à nobis obſeruatas: & ab illis, qui in Annulis, Sigillisúe eandem geſtare, vel aliter habere, gratũ erit, obſeruandas: accuratè annotatas hîc exhibemus. In Nomine IESV CHRISTI, pro nobis CRVCI affixi (cuius Spiritus celeriter hæc per me Scribentis, Calamum tantùm, eſſe Me, & Opto, & Spero.) Ex ELEMENTORVM noſtra CRVCE, omnes iſtas nunc petemus Menſuras. Vel hac quidem (iuxta PROPOSITI ARGVMENTI MATERIAM) ratione: Quòd, ſub Cælo LVNAE, quidquid ſitæ Generationis capit Exordiũ, vel ex QVATVOR Elementis eſt coagmentatum: vel Elementaris ipſa quidem eſt ESSENTIA: Idque modis varijs, non Vulgariter cognitis. Et quia in nulla re Creata, Elementa ipſa, in Aequali ſunt Proportione, vel virtute: Arte tamen ad Aequalitatẽ, in quibuſdam (vt Sophi norunt) rebus, reduci poſſunt: in CRVCE noſtra, Aequales & non Aequales conſtituimus partes. Quod, alia ratione, Idem & Diuerſum: ſiue Vnum & Plura, nominare poſſumus: CRVCIS æquilateræ, (vt ſupra monuimus) in Secreto, admittentes Proprietatem. At, Si SYMMETRIARVM hîc poſitarum, rationes (quas tenemus) ſingulas, in medium adduceremus: vel aliter, quàm (Sapientibus) abundè ſatis, per totum fecimus opuſculum, demonſtraremus cauſas: Propoſiti noſtri, Limites, nobis, haud temerè præſcriptos, tranſiliremus.

ACcepto, in plano, Puncto aliquo: Veluti A: per idem, vtrinq; ducatur Recta ſatis longa: quę ſit C, A, K. & ſuper lineam K, C, à Puncto A, erigatur Perpendicularis: Vtrinque,

que, ad ſufficientem producta Lōgitudinem (in Infinitum, ſolent dicere Geometræ; bene, incōmoda præcauentes) Quæ admittatur eſſe D A E. Iam in A K: accipiatur Punctum, vbi libet: & ſit B. Habita primùm nunc A,B, (noſtri ſcilicet operis cōmuni Menſura) huius, Tripla capiatur, ab A verſus C: & ponatur eſſe A C. Ipſius A B, Dupla fiat A E. Et Dupla ipſius A B, ſit A D. Ita quòd tota D E, ſit ipſius A B, Quadrupla. Sic ergo noſtram CRVCEM ELEMENTALEM cōfecimus. Ex A B, A C A D, & A E. Linearum Scilicet QVATERNARIO. Nunc, ex B K, reſecetur recta, ęqualis ipſi A D: & ſit B I. Centro I, & Interuallo I B, deſcribatur Circulus; qui ſit B R: ſecans rectā A K in pūcto R. A puncto R, verſus K, reſcindatur recta æqualis ipſi A B; & ſit R K. Ad punctū



K, educatur vtrinque, (ad angulos rectos, cum ipſa A K) Sufficientis longitudinis linea recta: quæ ſit P,K,F. Ab ipſo K, puncto, verſus F, reſecetur recta, ipſi A D æqualis: Et ſit K, F. Centro deinde K, & Interuallo K F deſcribatur Semicirculus F, L, P, ita quòd F, K, P, ſit eiuſdem Diameter. Tandem ad punctum C, ipſi rectæ A, C, ducatur Perpendicularis, vtrinque, ad longitudinem ſufficientem extenſa:

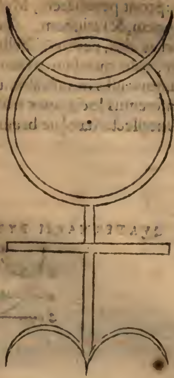
& ſit

& ſit O,C,Q. Poſtea,ex linea C, O, & ad punctum C, accipiatur Recta, æqualis A,B, lineæ: Et ſit C, M. Centro M, & interſtitio M, C, deſcribatur Semicirculus C,H,O,cuius Diameter ſit C,M, O. Et ſimili denique ratione, ex C, Q, recta, & ad Punctum C, reſecetur linea æqualis ipſi A, B: & ſit C, N. Centro igitur N, & longitudine N, C, fiat Semicirculus, C, G, Q: Cuius C N Q ſit Diameter. Iam Aſſerimus requiſitas omnes, in noſtra MONADE, SYMMETRIAS, explicatas, deſcriptasque eſſe.

Monere tamen Mechanicum libet: C,K, totam lineam, nouem eſſe talium partium, qualiũ, noſtra FVNDAMENTALIS, A B, vna eſt. Vnde alia via, ille ad hoc idem opus abſoluendũ accedere poteſt. Deinde Diametros, Semidiametrosque omnes, obſcuris hic (vt loquuntur Mechanici) lineis deſignari debere. Nec vllum viſibile relinquendum CENTRVM: excepto Centro Solari: quod, hic, litera I, notatum videt. Literasque adiungẽdas nullas. Tum ad Ornatum,(non Neceſſitatem aliquam Myſticam à nobis ea ratione, iam conſiderandã) Peripheriæ Solari, Latitudinem Superficialem (intrinſecus parallelo vno deſcripto) Mechanicus adijcere poteſt. (Parallelorum vero diſtãtia, per quartam quintámue partem, A, B, vel circiter, fieri poteſt.) Lunari autem, illam tribuere Speciem, qua ſolet Prima, poſt ſuã cum Sole Coniunctionem, in Cælo Apparere: videlicet Corniculata admodum. Quod fiet, ſi à K puncto, verſus R, accipiatur illa, (quam diximus) Quarta, quintáue pars lineæ A, B: & ſuper eius lineæ fine, tanquam Centro, Semidiametro vero Lunari, trahatur iſta ſecunda Peripheriæ pars, ad vtrunque prioris Semicirculi contactum pitidum. Simile quid ad M, & N, puncta, fieri poteſt; erectis ibi Perpendicularibus: in quibus pars, ipſius A B, ſexta, vel minor accipiatur: vbi, facto Centro, prioribus autem M, C, & N,C, Semidiametris, ducãtur extrinſecus, illi ſecundi,

quaſi

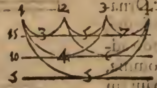
quaſi Semicirculi. Per ipſas denique, noſtræ Crucis Rectas, vtrinq; poſſunt Parallelæ protrahi, à medijs per octauam, vel decimam partē ipſius A, B, diſtantes: Ita vt noſtra CRVX, ex QVATVOR Superficiebus, quaſi Linearib⁹, ea ratione cōficiatur: quarum latitudo, ſit quarta vel quinta pars ipſius A B, rectæ. Hæc Ornamenta, appoſita figura, volui aliquo modo adumbrare. Quæ omnia, vnuſquiſque, pro ſui animi ſententia, facere poteſt: modò interea, noſtris Myſticis SYMMETRIIS, nulla (vel minima) inferatur Iniuria: Ne, ea quidem negligentia, temporis tandem progreſſu, vetarum iſtarum (& maximè neceſſariarum) Commenſurationū Hieroglyphicarum perturbetur, pereatúe Diſciplina noua: longè amplior Maiorque quàm hoc libello, eandem vel potuimus, vel voluimus quidem explicare. Vt Temporis Filia, DEI NVTV, docebit VERITAS.



AT, quæ cuiuis eſſe obuia poſſunt, in iſtis noſtræ MONADIS Symmetrijs ſeſe exercenti, Methodicè iam quædā, ob oculos ponemus. Primùm quidem ordientes, à noſtræ CRVCIS Linearum QVATERNARIO: eo habito reſpectu, quo, QVATVOR eſſe Lineas, ſimpliciter enuntiare, quis

re,quis poteſt. Deinde de Earundem linearum QVATERNARIO: proüt peculiarem, Myſticamq́ue,alio modo,habēt partitionem,& rationem. Tertiò, Numeris,quos vel iſto loco,vel ex alijs, per totū libellum, Theorijs, artificioſè elicuïmus, vtilia quædam à Deo in NATVRA, eſſe deſtinata Officia,nonnullis monſtrabimus exemplis: aliaq́ue opportunis inſeremus locis: quæ fructum haud exiguum ferent, probè intellecta:hæcq́ue breuiſſimè abſoluemus.

QVATERNARII PYTHAGORICI.



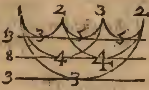
Omnis poſſibilis Metatheſis, 24.
Summa Pythagorica, 10.
Omnimoda partium additio, dat 30.

Noſter Metatheſeos Canon.

» NAturali ordine, à Prima Monade,deſcriptis quotcunq́;
» Numeris:Si à Primo ad Vltimum, fiat Continuata mul-
» tiplicatio:vt,Primi in Secundum:producti in Tertium: il-
» liuſque Producti in Quartum:ſimilique modo ad vltimū:
» Productum vltimum,omnem Poſſibilē Metatheſim in illis
» tot locis,determinat.Parique ratione,in quibuſcunque,tot
» diuerſis rebus:Hanc ego Operationem,tibi (O REX)
plurimùm Commendo:tum in omni Naturæ examinatione,tum in alijs Reipub.Negotijs vtiliſſimā. hac ego in Hebræorum Tziruph(ſiue Themura) cum maxima voluptate, vti ſoleo.

QVA-

QVATERNARII ARTIFICIALIS.



Continuata multiplicatio, — dat — 12.

Simplex additio, — dat } 8. } 1.
7. } 4. 3.

Omnimodæ partium additionis, Summa —— eſt — 24, } Omni poſſibili Metatheſi Quaternarij, Aequalis: Quę auri phyſicam 24 Karat. determinat Sanitatem, & Bonitatem Summam: Supra terram dum habetur, per ſe.

NOn ſum Equidem Neſcius, perplures alios, ex QVATERNARII, Arithmetica Virtute, & FORMALITATE, in lucem adferri potuiſſe Numeros. Sed qui ISTIS, Naturæ euolui, illuſtrarique obſcuritatem magnam, non deprehenderit: maiori eorum multitudine, obtundi ſuum, non acui, ſentiret ingenium. Noſtris ergo Numeris (vt ſumus polliciti) quantum inſit Auctoritatis, in ELEMENTIS PONDERANDIS, in TEMPORVM MENSVRIS definiendis, Denique in Rerum Poteſtati & Virtuti, certis præſcribendis GRADIBVS, ex ſequentibus, id perpendendum exhibemus Schematibus.

- *Numeri noſtri hanc habēt Dignitatem: Vt illorū violare Leges, Peccatum ſit contra Naturæ Sapientiā: quæ, eiſdem nos docere velit, (in Myſterys ſuis maximis examinandis) quibus certis Limitibus Statiſque, Illi, denunciātur* — *Iſta,*
  - *Virtus*
    - *Agens: externa* — 1°. 2°. 3°. 4°. — *Gradu.*
    - *Acquiſita, Interna.*
      - *Denaria* *id eſt.* 1.10.100.
      - *Infinita.*
  - *Pondera*
    - *Analytica* — 4. 3.
    - *Synthetica: κατὰ*
      - ὑπολόγως
      - προλόγως
      - 13, 12, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1 — 24. 25.
  - *Tempora*
    - *Particularia*
      - *Prep.*
      - *Putri.*
      - *Sepa.*
      - *Coni.*
      - *Coag.*
      - *Contri.*
      - *Imb.*
    - *Magiſtralia*
      - *Lap.*
      - *Ferm.*
      - 252.



EX iſtis Schematibus, plura elici poſſunt: (ſi penitius conſiderentur) quàm apertis par eſt proferre verbis. Hoc tamen præ ceteris monemus ſingulare vnum, (à nobis etiam Primis vnà cum tota hac noua euulgatum arte) Rationem hîc in medio eſſe poſitam, ob quam, QVATERNARIVS, vel DENARIVS, Numerationibus finem imponit quendam: eamque cauſam quam attulere Maiores noſtri, non fuiſſe abſolutam, exactamque aſſerimus: ſed iſtam, quam nunc narrabimus.

Poſtquam iſta MONAS, ☿ eſt ſibi integrè, plene que Phyſiceque Reſtituta, (tum quidem eſt MONAS, VNITISSIMA, Magorum que iudicata VNITAS) neq; in NATVRAE, neque vllius ARTIS eſt poteſtate, EANDEM SAEPIVS QVAM QVATER, per Supercæleſtes Reuolutiones, ad Progreſſum vllum, MOTVMVE faciendum impellere: (Ac inde progignitur Ille,

„ quem nos,ob eminẽtiam ſuam, ſic notari volumus,) 
„ Idq́ue eà de cauſa, quòd nec in Elementali mundo,
„ nec Cæleſti, nec SVPERCAELESTI, ſit aliqua
„ Poteſtas,CREATA INFLVENTIALIS: Qua,
„ tunc, non fuerit abſolutiſſimè Ditata & Dotata.

Cuius,hunc verum Effectum,QVATVOR ſimul(olim) Philoſophantes Clariſſimi Viri, Operè ſunt conſecuti: Vnde, diu, Maximo Rei Miraculo Attoniti, Tandem ad Dei Opt.Max. Canendas,prædicandasq́ue Laudes,ſe totos,deinceps conuertebant: Qui,ea ratione, illis,tantam Sapientiam, & ſuper CREATVRAS cæteras, Potentiam,Imperiumq́ue fuiſſet Largitus ampliſſimum.

THEOR. XXIIII.

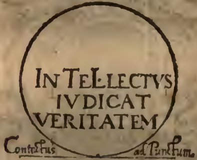
VT,noſtrum huius Libelli Exordiũ, à Puncto,Recta, Circuloq́ue Cœpimus: Sicq́ue ex noſtro MONADICO PVNCTO, LINEAREM noſtrorũ ELEMENTORVM Effluxionem Extremam, in Circulum Circumduximus;
1. Analogum ferè,ipſi Aequinoctiali,qui Horis 24, ſuã Conficit Circuitionem: ITA,nunc tandem,QVATERNARII OMNIMODAM METATHESIM,(Numero definitam,
2. 24.) METAMORPHOSIM'QVE, hac noſtra Vigeſima QVARTA Conſummabimus, Terminabimusq́ue Theoria: Ad HONOREM, GLORIAM'QVE eius: QVI, (Teſte,Myſteriorum Diuinorum Archipræſule,Ioanne: in QVARTI Apocalypſeos Capitis, parte QVARTA, VLTIMA'QVE)in Throno Sedet:In Cuius MEDIO CIR-
3. CVITV'QVE, Animalia QVATVOR (ſingula ALAS SEX habentia) Sine requie, DIE ac NOCTE, dicunt: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Omnipotens: QVI Erat:&,QVI Eſt;& QVI venturus Eſt: QVEM
4. etiam,ex 24 Sedibus, in CIRCVITV poſitis, SENIO-
5. RES 24, procidentes (AVREIS'SVIS ABIECTIS CORONIS)

CORONIS) adorant; dicentes: Dignus es Dominè accipere GLORIAM & HONOREM, & VIRTVTEM: QVIA, TV, CREASTI OMNIA:
Et propter VOLVNTATEM TVAM
SVNT: ET CREATA SVNT.

AMEN, DICIT
LITERA QVARTA,
Δ:

Cui, DEVS, *Voluntatem Habilitatemque dedit, Diuinum hoc Myſterium, æternis Sic conſignare Literarum Monimentis: Laboresq́, hoſce Suos, placidiſſimè abſoluere, Ianuarij 25: die eiuſdem 13, Inchoatos:*

An. 1564. Antwerpiæ.



Vulgaris, Hic, Oculus
CALIGABIT, DIFFIDETQVE
plurimùm.

ANTVERPIAE:
EXCVDEBAT GVLIELMVS SILVIVS, REGIVS TYPOGRAPHVS: PRIDIE CALEND. APRILIS. AN. 1564.


SVPERCAELESTES
ET TERRA FRVCTVM
DABIT SVVM.